

JI BO PÊŞEROJBANGA AZADIYÊ

Di bingeha pirsgrîkên civakî, şer û qirkirina xwezayê de, feraseta dewletê û polîtîkayên înkare ya gelan, baweriyên, çandan û nasnameyan heye.

Dewlet hewl dide ku bi vê ferasetê şer û pevçûnan kurtir bike û bi vê rêyê dixwaze ku hemû berhevkerinê civakî werin tasfiyekirin û têkberin.

Em dibînin, pêkanînen ku wekî sûcên giran tên pênasekirin û pêwîste tu car li hemberî civakê pêk neyên, bi awayekî aşkere ji aliyê desthilatan ve pêk tên, serdest û rayedarên dewletê sûcdaran diparêzin, dixwazin sûcên ku li hemberî gel û civakê pêk tên meşrû nîşan bidin.

Van sûcan, di vê demê de li Rojava/ Bakur-Rojavayê Sûriyeyê/ Filîstîn, Qerebax, Ukrayna û li gelek cîhanên din pêk tên ber bi çav e.

Bi kurtasî em qala rewşeke ku navenda wê Rojhilata Navîn, yanî Mezopotamya û tevahiya cîhanê belav bûye dikin.

Gelê Kurd (ligel hemû destkeftiyên xwe) bi tehdîdên giran re rû bu rû ye. Gelên Ermenî û Ereb, gelên qefqas û balqanan di nav şer û pevçûnan de ne. Her wiha sîstema kapîtalîst çav berdaye hemû erdnîgariyên ku gelên cûda lê dijîn. Ev gel ji dewlemendiyên xwe yê sererd û binerd bêpar tên hîştin û ji axa xwe tên koçberkirin,

Heke em li gorî tecrûbeyên dîrokî bifikirin, sîstema Neteweyên Yekbûyî ya ku piştî şerê cîhanê yê duyemîn parastina nixrên mirovahiyê girtiye ser milê xwe berpirsiyariya xwe bi cih nayne.

Li cîhanê serokdewletek yan jî siyasatmedarek nîne ku bi hêz û îradeya xwe van pirsgrîkên pergafî çareser bike.

Qaşo pêşengên siyaseta dinyayê, di şûna çareseriyê de, dibin sedema alozî û êşên ku pêk tên.

Birêz Ocalan pêşeng û siyasatmedarê yekemîn e ku bi pêşdîtinên xwe dikare pirsgrîkên pêşerojê yê li herêmê, li Rojhilata Navîn û li dinyayê biqewimin tespît bike.

Di sala 2019 an de, hîn şer, pevçûn û qirkirinan dest pê nekiribû, bi pêşdîtinên xwe diyar kiribû ku pirsgrîkên ku di vê demê de li herêmê û li cîhanê pêk tên, ji aliyê civakî ve wê girantir bibin û bibin sedema qirkirinan.

Wî anîbû ziman ku “Ez dixwazim pêşî li derzên civakî û dîrokî bigirim” û rêbazên mîna lihevkerinên demokratîk, siyaseta azad û hiqûqa gerdûnî têkevin meriyetê pêşniyar kiribû. Destên wî yê ji bo çareserî û aştiya navbera gel li hewa mabû û ji aliye hêzên serdest ve şerên bêşînor hatibûn pêşxistin.

Van tesbît û bangawaziyên, bi baweriyaya xwe ya azadî û heqîqetê anîbû ziman. Ji bo xetereyên ku wek çarenûsên tên nişandan beralî bike, îradeyeke xurt nîşan dabû ku di kesayeta Kurdan de çareseriyê di asta gerdûnî de bixe xizmeta gelên cîhanê.

Nêrîn û pêşdîtinên Birêz Ocalan, baş hatiye fêmkirin ku li tirkiyeyê pêkhatina demokrasiyê rasterast bi çareserkerina pirsgrîka Kurd ve girêdayî ye.

Tê zanîn ku demokrasî di destpêka avabûna Komara Tirkiyeyê de şaş hatiye pênasikirin û bi vê pênasikirina şaş, hemû reng, deng, çand û ziman hatine înkarkirin.

Sedema vê înkare jî ew e ku komara Tirkiyeyê li ser bingeha netewdewlet û kapîtalîst a yek nasnameyî hatiye avakirin.

Mixabin ev sedsal in ku sîstema netewdewlet li erdnîgariya me, rê li bêr sûcên giran ên ku li hemberî mirovahiyê pêk tên vekiriyê.

Birêz Ocalan ê bi hişmendiya çareserkirina pirsgerêkan derketiye rê û dest bi têkoşînê kiriye, paradigmayê çareseriyê afirandiye û di siyaseta jîyana azad de israr kiriye, nişan daye ku ew aktorê bingehîn ê pêşketina polîtîk û demokratîk e.

Perspektîf û pêşdîtina birêz Ocalan a bi rêya hevdişin û muzakreyan, bi rêbazên aştiyane, girîngiyeke dîrokî ya di asta stratejîk de ye.

Ji bo ku kurdan bi ziman, nasname û erdnîgariya wan re bigihîne statûyeke neteweyî, paradigmayeke bi perspektîfa neteweya demokratîk pêş xistiye, em îro dibînin ku ev paradigma, bi taybet bi mînakê Rojava, ji bo Tirkiyê û Rojhilata Navîn, ji bo tevahiya cîhanê buye hêza çareserkirina pirsgerêkan.

Ev hêza nêrînên wî yê ekolojîk û azadîparêziya jinê, hem ji bo çareserkirina pirsgerêkan civakî yê ve demê û hem jî, ji bo pêşerojê ne.

Êdî ji çar aliyên dinyayê gel, rewşenbîr, nivîskar, hunermend û siyasethêder jî dibînin ku nêrînên birêz Ocalan, li hember pergala kapîtalîst bûne alternatîf û hêviya çareseriyê.

Her çiqas birêz Ocalan li Îmraliyê hatibe tecrîtkirin û desthilatan xwestiye ku têkiliya wî jî dinyayê qut bikin jî, her dem ji bo ku krîzên heyî bi dawî bibin teoriyên çareseriyê bi pêş xistiye.

Xwestin ku bi rêya tecrîdê birêz Ocalan bidin jibîrkirin. Lê ramanên wî gihîştine hemû gelan û tevahiya cîhanê. Birêz Ocalan niha li tevahiya cîhanê aktorê herî polîtîk û zanayê ku dinya nêrînên wî esas digire ye.

Birêz Ocalan afrînerê jiyana hevpar û wekhev a artarnatîf e. Ji bo azadiya Birêz Ocalan û ji bo pergala wekhevî û heqîqetê ava bibe li tevahiya cîhanê têkoşîn tê meşandin.

Hemû kes û kesayetên ku têkoşîna azadiya birêz Ocalan dimeşînin, bi yek dengî diqîrin û dibêjin azadiya Birêz Ocalan Azadiya me ye. Ev tespît nişan dide ku her têkoşîna were meşandin ji jiyana wan jî ne dû re.

Hemû jinên cîhanê diyar dikin ku, pêşketina têkoşîna jinên Kurd a li gorî nêrînên birêz Ocalan bandor li wan kiriye û ew ê jî tevî ve têkoşîna ramana azad û jîyana azad bibin, têkoşîna jinê geş bikin, bipêş bixin û dibêjin pergala tecrîda Îmraliyê ya ku Birêz Ocalan tê de ye, rewşeke li dijî mirovahiyê ye û pêwîste demildest ev tecrît bi dawî bibe, rêgez û rêbazên gerdûnî yê ji bo Nelson Mandela pêk hatin, jî bo Birêz Ocalan jî divê pêk werin.

Lê tê zanîn ku ev 25 sal in hemû mafên Birêz Ocalan ên huqûqî tên bînpêkirin û bi cih nayên. Ya girîngtir, ev ji 30 mehan zêdetir e tu agahî jî Birêz Ocalan nayê girtin.

Di serî de divê hevdiînên parêrez û malbatan bi Birêz Ocalan û girtiyê Îmraliyê re werin kirin, agahiyên zelal ji Îmraliyê werin girtin.

Ji bo çareserîya pirsgerêkên civakî û siyasî pêwîste şert û mercên têkoşîna siyasî û pêkhatina muzakereyan ji bo Birêz Ocalan bîn afirandin ku hevî û bendewariyên gelê Kurd û gelên cîhanê yê ji aliyê civakî û siyasî ve pêk werin.

Roj ew roj e ku Birêz Ocalan rasterast bi gelan re were cem hev da ku rola xwe ya aşitî û azadiyê pêk bîne.